

Εδώ βρίσκεται το Σπήλαιο των Μάγων

/ [Επικαιρότητα](#)

Η Ιερά Μονή του Αββά Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου ευρίσκεται ανατολικά της Βηθλεέμ, εις την είσοδον της ερήμου και επάνω εις τον αρχαίον κεντρικόν δρόμον, ο οποίος οδηγεί από την έρημον του Ιορδάνου εις την Νεκράν Θάλασσαν. Επάνω σε ένα υψηλό οροπέδιο. Από την Ι. Μονή φαίνεται η Βηθλεέμ, η Ιερουσαλήμ με το Όρος των Ελαιών, ο Ιορδάνης ποταμός, η Νεκρά θάλασσα, και το Σαραντάριο Όρος.

Τò σημερινò μοναστήρι εἶναι χτισμένο στή θέση τοῦ ἀρχαίου κοινοβίου, πού ἱδρυσε ὁ μέγας Κοινοβιάρχης τοῦ μοναχισμοῦ τῆς Ἀγίας Γῆς, ὁ ἅγιος Θεοδόσιος, τὸν 5ο αἰῶνα. Στον περιβολο τοῦ μοναστηρίου βλέπει κανεῖς μωσαϊκὰ δάπεδα με ἐλληνικὲς ἐπιγραφές, μαρμάρινα κιονόκρανα καὶ κολῶνες, στέρνες καὶ ἐρείπια κτιρίων.

Ἡ ἱστορία τοῦ μοναστηρίου αὐτοῦ εἶναι ἀπὸ τὶς ὠραιότερες, ἀλλὰ καὶ δραματικότερες τῶν μοναστηρίων τῆς Παλαιστίνης. Ἰδρύθηκε τὸ 465 ἀπὸ τὸν Ἅγιο Θεοδόσιο καὶ ἀμέσως ἔγινε τὸ σπουδαιότερο κέντρο τοῦ ἀνατολικοῦ Ὁρθοδόξου μοναχισμοῦ, τὸ σχολεῖο τῶν μοναχῶν, ὅπως τὸ ἔλεγαν. Ἐκεῖ μέσα

ἔφθασε ὁ μοναχισμὸς στὴν πιὸ τέλεια καὶ ὀργανωμένη του μορφή, καλλιεργήθηκε ἡ ὑπακοή καὶ ὁ ἄνθρωπος ὡς μία ψυχοσωματικὴ ἐνότητα θεραπευόταν ψυχοσωματικά ζώντας σύμφωνα μὲ τίς Εὐαγγελικὲς ἐντολές. Μόνο στό Μοναχισμό ὁ ἄνθρωπος ζεῖ θεσμοποιημένα, μία ζωὴ ἰσορροπημένη καὶ ἱκανοποιεῖ ἐναρμονίως τόσο τίς φυσικὲς -πρακτικὲς ὅσο καὶ πρό πάντων τίς πνευματικὲς του ἀνάγκες. Ὅσοι βεβαίως καὶ ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς πού ζοῦν στό κόσμον, μιμοῦνται τὰ μοναχικά πρότυπα ζωῆς ἀπολαμβάνουν τὴν ἀνάλογη θεραπείαν στὴν ψυχοσωματικὴ τους ὑπόσταση.

Στις μέρες τῆς ἀκμῆς του, τὸ Κοινοβίον τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου (στό χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὴν ἰδρυσὴ του μέχρι τὸ 700 περίπου μ.Χ.) ἔφθασε νὰ ἔχει μέχρι 700 μοναχοὺς, διαφόρων ἐθνότητων. Μέσα στὴ μονὴ ὑπῆρχαν ἐργαστήρια, Ἐκκλησίαι, πτωχοκομεῖα, φροντιστήρια, γηροκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖο, ξενῶνες κ.ἄ. Ὅλα αὐτὰ ἔκαναν τὸ μοναστήρι νὰ μοιάζει μὲ μικρὴ πολιτεία ὅχι μόνον ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς προσευχῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐργασίας καὶ προσφορᾶς.

Για τὸ λόγο αὐτὸ τὸ κοινόβιον τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου δέν ἔβγαλε μόνο ἀπλοῖκοὺς Ἁγίους ἀλλὰ καὶ σοφοὺς, ὅπως τὸν περιφημὸ Ἰωάννη Μόσχο, τὸν Ἅγιον Μόδεστο καὶ τὸν Ἅγιον Σωφρόνιον, τοὺς μετέπειτα Πατριάρχες τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Ἡ περσικὴ εἰσβολὴ καὶ στὴ συνέχεια ἡ ἀραβικὴ κατακτῆσις ἀνέκοψαν τὴν πρόοδο τοῦ μοναστηρίου καὶ σκόρπισαν τοὺς μοναχοὺς του. Μὲ λίγους μοναχοὺς καὶ μὲ τὸν διαρκῆ κίνδυνον σφαγῶν καὶ λεηλασιῶν ἀπὸ τοὺς Βεδουίνους, τῆς ἔρημου, ἐπέζησε τὸ μοναστήρι μέχρι τὸν 15ο αἰῶνα. Τότε ἦταν πού ἐγκαταλείφθηκε.

Στα 400 περίπου χρόνια τῆς ἐγκατάλειψης καὶ λησμονιάς χρησιμοποιήθηκαν τὰ κτίρια του ὡς στάνες καὶ ἄσυλα τῶν μουσουλμάνων τῆς φυλῆς Ἴμπιν-Ἀμπέντ, γι' αὐτὸ καὶ μέχρι σήμερα εἶναι γνωστὸ στὰ ἀραβικὰ ὡς Δερ-Ἴμπιν-Ἀμπέντ. Τὸ 1858 τὰ ἐρεῖπια του ἀγοράσθηκαν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Πατριαρχεῖο, ἐγιναν ἐργασίες ἀναστήλωσης καὶ ἀνακαίνισης καὶ τὸ μοναστήρι ἐπαναλειτούργησε ἀποκτώντας τὴ σημερινή του μορφή.

Το Σπήλαιον των Μάγων

Η Σπηλιά, προσκύνημα, παρουσιάζει μεγάλον ενδιαφέρον διότι, συμφώνως προς την παράδοσιν, εκεί διανυκτέρευσαν οι Τρείς Μάγοι επιστρέφοντες από την Βηθλεέμ. Η Σπηλιά είναι φυσική, με ολίγα λαξευτά σημεία και κατά την μακραίωνον ιστορίαν της Μονής εχρησιμοποιήθη ως Εκκλησία αρχικώς και αργότερον ως κοιμητήριον. Μέσα εις μαρμαρίνους λάρνακας κατά μήκος των τοίχων της σπηλιάς είναι ενταφιασμένοι ο ιδρυτής του μοναστηριού ο Άγιος Θεοδόσιος, ο Άγιος Σωφρόνιος, Πατριάρχης Ιεροσολύμων, ο διάδοχος του Αγίου, η Αγία Ευλογία· μητέρα του Οσίου Θεοδοσίου, ο Άγιος Κόπρης, η Αγία Σοφία, μητέρα του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου, η Αγία Θεοδότη, μητέρα των Αγίων Αναργύρων, η μητέρα του Αγίου Παντελεήμονος, η Αγία Ευβούλη, η Αγία Μαρία μητέρα των Αγίων Αρκαδίου και Ιωάννου, συζύγου δε του Αγίου Ξενοφώντος, ο Άγιος Ιωάννης Μόσχος, ο γνωστός συγγραφεύς του Λειμωναρίου και άλλαι εξέχουσαι μορφαί του μοναχισμού της Παλαιστίνης. Επί του δαπέδου του σπηλαίου υπάρχουν 35 τάφοι διαφόρων Αγίων.